

Publicerad 2018-06-23 19:50 av SofieVem

På nya vägar

Jag hade sett och hört

det mesta förut

Ända var det fascinerande

hur de flesta av dom alltid kom tillbaka

Jag var på nått sätt för fin eller skör

att avvisa utan anledning

Som att jag utstrålade nått bräckligt

Likt porslin

Det slog mig att dom tidigare precis som han

alltid ville ge en sista förklaring

"Det är jag, inte du"

Hade kanske tystnaden och dess tomrum

Inte varit tecken nog

Jag minns förut hur jag kände mig träffad,

men nuförtiden spills inga tårar

Och det är klart att jag fortfarande kanske ser ut som porslin,

fast idag är mitt hjärta är starkare än stål

Den hoppfulla romantikern tänker:

Varje avslag är ny väg till dig

som jag ännu inte mött!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SofieVem med Poeter.se id #104115 innehar upphovsrätten